

Нашъ Ставри.

Луда глава е нашъ Ставри—
 Никога той не мирува,
 Непослушенъ, трърдоглавъ е,
 Тича скача и лудува.

Коткитѣ по двора гони,
 Не остава ги на мира.

Доръ се добрѣ не умори,
 Не прѣстава, не се спира.

Щомъ го куче на пжть зърне,
 Отъ страхъ крака ще прѣвие:
 Не веднѣжъ го е той гонилъ
 Съсь камъне да го бие.

И страшенъ е присмѣхулникъ, —
 Съ всѣки младъ, старъ той се гаври...

Чуденъ е тозъ малъкъ лудню,
 Този малъкъ наши Ставри!

Ванюша.

